

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1961-1962.

SEANCE DU 14 NOVEMBRE 1961.

Projet de loi modifiant le titre IV, chapitre V, de la loi du 14 février 1961 d'expansion économique, de progrès social et de redressement financier.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Au nombre des problèmes importants auxquels le Gouvernement entend apporter une solution, figure celui du redressement des finances communales, dont l'état, comme chacun le sait, n'a cessé d'empirer au cours des dernières années.

Dans la même intention, la loi du 14 février 1961, dite « loi unique », avait, en son titre IV, chapitre V, rendu aux communes, sous certaines conditions, un pouvoir fiscal étendu. Toutefois, la mesure s'accompagnait d'une réduction, pour un montant global de l'ordre de 1 milliard de francs, des Fonds de répartition créés par la loi du 24 décembre 1948 et de certaines interventions de l'Etat au profit des communes.

Vous savez que cette réduction n'a pas été appliquée. Le milliard de francs a été restitué aux communes par la loi du 24 juillet 1961 portant premier ajustement des prévisions budgétaires pour l'exercice 1961. De plus, dans le projet de budget du Ministère de l'Intérieur pour 1962, tel que l'a déposé le Gouvernement, se retrouvent les diverses interventions de l'Etat rétablies en 1961, avec accroissement de quelque 156 millions de francs pour la dotation du Fonds des communes.

Quelle qu'en ait pu être l'utilité, la remise en vigueur des dispositions légales qui réglaient l'alimentation des Fonds de répartition avant la loi « unique » et le maintien du volume des interventions spéciales consenties précédemment par l'Etat ne peuvent, il va de soi, suffire au redressement de la situation financière des communes.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1961-1962.

VERGADERING VAN 14 NOVEMBER 1961.

Ontwerp van wet tot wijziging van titel IV, hoofdstuk V, van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Onder de belangrijke vraagstukken, waaraan de Regering een oplossing wenst te geven, dient te worden gerekend het vraagstuk van het herstel van de gemeentefinanciën, waarvan de toestand zoals iedereen weet, tijdens de laatste jaren voortdurend verslechterde.

Met hetzelfde opzicht heeft de wet van 14 februari 1961, genoemd « eenheidswet » in titel IV, hoofdstuk V aan de gemeenten onder zekere omstandigheden, een uitgebreide belastingbevoegdheid teruggegeven. De maatregel ging evenwel gepaard met een vermindering met een globaal bedrag van 1 miljard van de Verdelingsfondsen ingesteld bij de wet van 24 december 1948 en van zekere Rijkstegemoetkomingen ten behoeve van de gemeenten.

U weet dat die vermindering niet is toegepast geworden. Het miljard frank werd aan de gemeenten teruggeschonken bij de wet van 24 juli 1961, houdende een eerste aanpassing van de begrotingsramingen voor 1961. Wat meer is, in het ontwerp van begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken voor 1962, zoals het door de Regering werd ingediend, vindt men de verschillende in 1961 opnieuw ingevoerde Rijkstegemoetkomingen terug, met een verhoging van ongeveer 156 miljoen frank voor de dotatie van het Fonds der gemeenten.

Welke ook het nut ervan kan zijn, het opnieuw in werking stellen van de wettelijke bepalingen die de stijving van het verdelingsfonds vóór de eenheidswet regelden en het behoud van het bedrag van de bijzondere tegemoetkomingen, welke voorheen door het Rijk waren toegestaan, kunnen vanzelfsprekend niet volstaan om de financiële toestand van de gemeenten recht te zetten.

Trop profond, le mal appelle d'autres remèdes.

Convaincu que l'autonomie communale n'est qu'un leurre si les autorités locales qui ordonnent la dépense n'assument pas, devant leurs administrés, la responsabilité de créer la recette qui permettra d'y faire face — ce qui constitue en même temps une garantie contre d'éventuels abus ou exagérations — le Gouvernement estime que c'est principalement par un élargissement de leurs possibilités fiscales que doit être procuré aux communes le complément de recettes qui fait défaut à beaucoup d'entre elles.

Ceci l'a amené à revoir les articles 96 et 97 de la loi du 14 février 1961.

L'article 96 a inséré dans les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus un article 83*bis* autorisant les communes ayant établi au moins 800 centimes additionnels à la contribution foncière, à percevoir sous certaines conditions deux nouvelles taxes, l'une sur les revenus d'actions et de capitaux investis, l'autre sur les revenus professionnels.

De son côté, l'article 97 a permis, sous certaines conditions également, l'établissement d'une taxe communale sur les véhicules automobiles.

Après nouvel examen des dispositions réglant la perception de ces taxes nouvelles, dont il n'a pas été fait usage en 1961, force a été de conclure que la mise en recouvrement des taxes visées par l'article 96 susciterait des difficultés inouïes, surtout quand le redevable des taxes mobilière et professionnelle de l'Etat servant de base aux taxes locales est une personne morale ayant des sièges d'exploitation dans plusieurs communes.

Les cas de l'espèce, comme le nombre d'agences, de succursales ou autres sièges d'exploitation relevant de certaines sociétés, se sont considérablement multipliés depuis l'époque où, avant 1949, les communes pouvaient établir des centimes additionnels aux taxes mobilière et professionnelle.

Chargée du recouvrement des taxes locales nouvelles, l'administration des contributions directes serait donc très fréquemment placée devant l'obligation de ventiler entre tous les sièges d'exploitation d'une entreprise le bénéfice taxable de celle-ci puis le montant de l'impôt dû par elle à l'Etat, afin d'être en mesure de calculer la cotisation due à chacune des communes ayant établi les taxes nouvelles et sur le territoire desquelles se trouvent des sièges d'exploitation.

La complication du système de répartition de l'impôt susciterait un surcroît considérable de tâches que l'administration des contributions, déjà surchargée, n'est pas en mesure d'assumer.

C'est pourquoi, des taxes communales autorisées par l'article 96 de la loi du 14 février 1961, le présent projet de loi ne maintient, comme susceptible de création par les communes, que la taxe sur les revenus professionnels, *tout en la limitant aux personnes physiques* et en en ramenant le taux maximum à 5 p.c. de l'impôt d'Etat correspondant.

Doordien het kwaad te diep geworteld is verg het ook andere heelmiddelen.

Overtuigd als zij is dat de gemeentelijke autonomie slechts een illusie is zo de plaatselijke overheid die de uitgave ordonneert niet ten aanzien van haar ingezetenen de verantwoordelijkheid opneemt de ontvangst in te voeren ten einde die uitgave te bestrijden — wat terzelfdertijd een waarborg is tegen eventueel misbruik en overdrijving — is de Regering van oordeel dat het hoofdzakelijk door een verruiming van hun fiscale mogelijkheden is dat aan de gemeenten de aanvullende ontvangsten, welke vele onder hen ontberen, moeten worden bezorgd.

Zulks heeft haar ertoe gebracht de artikelen 96 en 97 der wet van 14 februari 1961 te herzien.

Bij artikel 96 is in de gecoördineerde wetten betreffende de inkomstenbelastingen, een artikel 83*bis* ingevoegd, waarbij de gemeenten, welke tenminste 800 opcentiemen op de grondbelasting hebben geheven, gemachtigd worden onder bepaalde voorwaarden twee nieuwe belastingen in te voeren, de ene op de inkomsten uit aandelen en belegde kapitalen de andere op de bedrijfsinkomsten.

Anderzijds is bij artikel 97, eveneens, onder bepaalde voorwaarden, de heffing van een gemeentebelasting op de motorrijtuigen toegelaten.

Na een nieuw onderzoek der bepalingen tot regeling van de inning van die nieuwe belastingen, waarvan in 1961 géén gebruik werd gemaakt, is men tot de bevinding gekomen dat de invordering der belastingen bedoeld bij artikel 96 ongehoorde moeilijkheden zou doen rijzen, vooral wanneer de persoon die de tot grondslag van de plaatselijke belastingen dienende Rijksmobiliën en bedrijfsbelasting verschuldigd is een rechtspersoon is, die exploitatiezetels in meerdere gemeenten heeft.

Dergelijke gevallen, zoals het aantal agentschappen, bijhuizen en andere exploitatiezetels van sommige vennootschappen, zijn aanzienlijk toegenomen sedert het tijdstip dat, vóór 1949, de gemeenten opcentiemen op de mobiliën- en de bedrijfsbelasting mochten heffen.

Het bestuur der directe belastingen, dat belast is met de invordering der nieuwe plaatselijke belastingen zou dus zeer dikwijls verplicht zijn de belastbare winst van een onderneming en vervolgens de door haar aan het Rijk verschuldigde belasting over al haar exploitatiezetels om te slaan, teneinde in staat te zijn de belastingaanslag, verschuldigd aan elk der gemeenten, die de nieuwe belastingen hebben geheven en op wier grondgebied exploitatiezetels gevestigd zijn, te berekenen.

Het compliceren van het stelsel van de belastingomslag zou de taken van het bestuur der belastingen, dat reeds overbelast is, derwijze doen toenemen dat genoemd bestuur ze niet meer aankan.

Daarom wordt bij onderhavig wetsontwerp van de bij artikel 96 van de wet van 14 februari 1961 toegelaten gemeentebelastingen als invoerbaar door de gemeenten slechts de belasting op de bedrijfsinkomsten behouden, *met beperking tot de natuurlijke personen* en met vermindering van het maximumbedrag tot 5 t.h. van de overeenstemmende Rijksbelasting.

Il convenait, cependant, de maintenir un équilibre dans la taxation des diverses catégories de contribuables et des diverses espèces de revenus, tout en évitant aux communes la perte du bénéfice des autres impositions autorisées par l'article 96 susvisé.

A ces fins, en lieu et place des taxes communales à voter à un pourcentage (10 p.c. au maximum) des impôts d'Etat frappant les revenus professionnels des personnes morales et les revenus mobiliers, le projet de loi majore lesdits impôts d'Etat de 5 centimes additionnels, dont le produit sera réparti entre les seules communes qui auront eu recours à la taxe sur les revenus professionnels des personnes physiques.

*
**

L'article 96 de la loi du 11 février 1961, tel que tend à le modifier l'article 1er du projet de loi, remplace par des dispositions nouvelles l'article 83bis des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus et insère dans ces lois un article 83ter.

1. *L'article 83bis nouveau règle la perception, par les communes, d'une taxe sur les revenus professionnels des personnes physiques, les revenus taxable étant ceux que mentionne l'actuel article 83bis, § 1er, 2°.*

Cette taxe, dont le taux ne pourra excéder 5 % de la taxe professionnelle de l'Etat sur les revenus susmentionnés (art. 83bis, § 3), atteindra, en principe, les personnes domiciliées dans la commune au 1er janvier de l'année d'imposition.

Pourront y avoir recours les communes ayant établi au moins 1.000 centimes additionnels à la contribution foncière (art. 83bis, § 1er, alinéa 1er), ce nombre étant à modifier par le Roi lorsque cette contribution sera assise sur les revenus cadastraux péréquatis (article 83bis, § 1).

Pour éviter une surtaxation des bénéficiaires de revenus modestes, l'article 83bis, § 3, nouveau, prévoit l'application d'une réduction de 50 francs, sur les cotisations à la taxe communale, avant qu'elles ne soient portées au rôle.

Quand la taxe locale sera établie au taux maximum de 5 p.c., cette mesure aura pour résultat, notamment, d'exempter les contribuables dont la cotisation à la taxe professionnelle de l'Etat ne dépasse pas 1.000 francs.

Pour éviter toute confusion, le § 3, alinéa 3, précise que la réduction de 50 francs sera opérée sur la cotisation à établir, comme en matière de taxe professionnelle, au nom du chef de famille, quand les revenus du mari et de la femme ne sont pas cumulés pour le calcul dudit impôt de l'Etat.

2. *L'article 83ter établit 5 centimes additionnels, non seulement à la taxe professionnelle frappant les personnes morales, mais aussi à la taxe mobilière sur*

Het paste echter een evenwicht te handhaven in de belasting der verschillende categorieën belastingsplichtigen en der verschillende soorten inkomsten, terwijl moest worden voorkomen dat de gemeenten zouden gespeend blijven van de opbrengst der andere belastingen, toegelaten bij voornoemd artikel 96.

Daartoe worden bij het wetsontwerp, in de plaats van de gemeentebelastingen vast te stellen op een percentage (10 t.h. maximum) van de Rijksbelastingen op de bedrijfsinkomsten der rechtspersonen en op de mobiliëninkomsten, de evengenoemde Rijksbelastingen verhoogd met 5 opcentiemen, waarvan de opbrengst uitsluitend zal verdeeld worden over de gemeenten die hun toevlucht tot de belasting op de bedrijfsinkomsten der natuurlijke personen hebben genomen.

*
**

Artikel 96 van de wet van 14 februari 1961, zoals het zal gewijzigd worden door artikel 1 van het wetsontwerp, bevat nieuwe bepalingen ter vervanging van artikel 83bis der gecoördineerde wetten op de inkomstenbelastingen en voegt in die wetten een artikel 83ter in.

1. *Het nieuw artikel 83bis regelt de heffing, door de gemeenten, van een belasting op de bedrijfsinkomsten van de natuurlijke personen, met dien verstande dat die inkomsten belastbaar zijn welke vermeld zijn in artikel 83bis, § 1, 2°.*

Deze belasting, die niet meer mag bedragen dan 5 t.h. van de bedrijfsbelasting van het Rijk op voornoemde inkomsten (art. 83bis, § 3), zal in beginsel van toepassing zijn op de op 1 januari van het belastingjaar in de gemeente gedomicilieerde personen.

Tot het heffen van die belasting zal mogen overgegaan worden door de gemeenten die ten minste 1.000 opcentiemen op de grondbelasting hebben ingevoerd (art. 83bis, § 1, lid 2) met dien verstande dat dit aantal opcentiemen door de Koning zal gewijzigd worden wanneer de belastingzetting op grond van de geperekwateerde kadastrale inkomens (art. 83bis, § 4) zal geschieden.

Opdat de personen die een bescheiden inkomen genieten niet te hoog worden aangeslagen, voert het nieuwe artikel 83bis, § 3, een korting van 50 frank op de aanslag van de gemeentebelasting in vóór de inkohiering ervan.

Wanneer de plaatselijke belasting aan de maximumvoet van 5 t.h. zal worden vastgesteld, zal zulks o.m. tot gevolg hebben dat de belastingplichtigen, waarvan de aanslag in de Rijksbedrijfsbelasting 1.000 fr. niet te boven gaat, vrijgesteld zijn.

Om iedere verwarring te voorkomen wordt in § 3, lid 3 bepaald dat, wanneer de inkomsten van man en vrouw voor de berekening van genoemde Rijksbelasting niet samengevoegd zijn, de korting van 50 frank zal worden verricht, zoals inzake bedrijfsbelasting, op de op naam van het gezinshoofd vast te stellen aanslag.

2. *Artikel 83ter voert 5 opcentiemen in, niet alleen op de bedrijfsbelasting ten laste van de rechtspersonen maar ook op de mobiliënbelasting op grond waarvan*

base de laquelle aurait pu être établie en vertu de la loi du 14 février 1961, une taxe communale sur les revenus d'actions et de capitaux investis.

Il s'agit donc, en l'espèce, d'une majoration des impôts de l'Etat, applicable à tous les contribuables du Royaume.

Le produit en sera versé par l'administration des contributions directes à un fonds spécial dont la répartition se fera au profit des seules communes qui auront eu recours, pour le même exercice, à la taxe sur les revenus professionnels des personnes physiques autorisée par le nouvel article 83bis.

Les règles de répartition de ce fonds nouveau seront arrêtées annuellement par le Ministre de l'Intérieur, après avis du Conseil d'administration du Fonds communal d'assistance publique et du Fonds des communes (art. 83ter, § 2).

**

L'article 2 du projet de loi, quoique remplaçant intégralement l'article 97 de la loi du 14 février 1961, se borne à insérer une disposition nouvelle dans le § 2 de l'article 36 des lois relatives à la taxe de circulation sur les véhicules automobiles, tel qu'il a été remplacé par ledit article 97.

Cette disposition, qui fait l'objet de l'article 36, § 2, alinéa 3, nouveau, a pour but d'exonérer de la nouvelle taxe communale les véhicules servant au transport rémunéré de choses par route et pour lesquels a été délivrée l'autorisation de transport national ou international visée à l'article 1er de la loi du 1er août 1960, relative au transport rémunéré de choses par véhicules automobiles.

**

En remplaçant, respectivement par les millésimes 1961 et 1962, les millésimes 1960 et 1961 figurant dans l'article 99 de la loi du 14 février 1961, l'article 3 du projet de loi tend à permettre aux communes de bénéficier des mesures nouvelles à partir de l'exercice 1962.

Il ne vous échappera pas, Mesdames, Messieurs, que s'il plaît aux Chambres législatives d'agréer le présent projet de loi, de nombreuses tâches (établissement des règlements-taxes communaux, organisation des perceptions, etc.) devront encore être mises au point et réalisées, avant que les communes ne bénéficient effectivement des ressources à la création desquelles tend ce projet.

C'est pourquoi nous nous permettons d'insister pour que celui-ci soit examiné par vous sous le bénéfice de l'extrême urgence.

Le Ministre des Finances.

A. DEQUAE.

*Le Ministre de l'Intérieur
et de la Fonction publique,*

A. GILSON.

Le Ministre, Adjoint aux Finances.

F. TIELEMANS.

krachtens de wet van 14 februari 1961 een gemeentebelasting op de inkomsten uit aandelen en belegde kapitalen had kunnen ingevoerd worden.

Het gaat derhalve in dit geval om een verhoging van de Rijksbelastingen die van toepassing is op al de belastingplichtigen van het Rijk.

De ophrengst zal door het Bestuur der directe belastingen gestort worden op een speciaal fonds, uitsluitend te verdelen ten behoeve van de gemeenten die voor hetzelfde dienstjaar hun toevlucht hebben genomen tot de bij het nieuw artikel 83bis toegestane belasting op de bedrijfsinkomsten der natuurlijke personen.

De regelen betreffende de verdeling van dat nieuwe fonds zullen jaarlijks door de Minister van Binnenlandse Zaken bepaald worden, na inwinning van het advies van de beheerraad van het Gemeentefonds voor Openbare Onderstand en van het Fonds der gemeenten (art. 83ter, § 2).

**

Artikel 2 van het ontwerp van wet, alhoewel het artikel 97 der wet van 14 februari 1961 integraal vervangt, beperkt er zich toe een nieuwe bepaling in te voegen in § 2 van artikel 36 der wetten betreffende de verkeersbelasting op de motorrijtuigen, zoals het werd vervangen door genoemd artikel 97.

Deze bepaling vervat in artikel 36, § 2, lid 3, nieuw, heeft tot doel van de nieuwe gemeentebelasting vrij te stellen de rijtuigen dienende voor het betaald vervoer van goederen over de weg en waarvoor een vergunning voor nationaal of internationaal vervoer als bedoeld bij artikel 1 der wet van 1 augustus 1960, betreffende het vervoer van zaken met motorvoertuigen tegen vergoeding, werd afgegeven.

**

Door respectievelijk de jaartallen 1960 en 1961, voorkomend in artikel 99 der wet van 14 februari 1961, te vervangen door de jaartallen 1961 en 1962, strekt artikel 3 van het ontwerp van wet ertoe de gemeenten het voordeel van de nieuwe bepalingen met ingang van het dienstjaar 1962 te doen genieten.

Het zal U niet ontgaan, Mevrouwen, Mijne Heren, dat zo de Wetgevende Kamers besluiten het onderhavige ontwerp van wet aan te nemen, vele taken (opmaken van gemeentelijke belastingverordeningen, organisatie van de inningen, enz.) nog moeten uitgewerkt en verwezenlijkt worden alvorens de gemeenten de inkomsten, welke dit ontwerp beoogt in het leven te roepen, werkelijk zullen genieten.

Daarom veroorloof ik mij de vrijheid aan te dringen opdat het door U met de uiterste spoed zou worden onderzocht.

De Minister van Financiën.

*De Minister van Binnenlandse Zaken
en van het Openbaar Ambt,*

De Minister, Adjunct voor Financiën.

Projet de loi modifiant le titre IV, chapitre V, de la loi du 14 février 1961 d'expansion économique, de progrès social et de redressement financier.

BAUDOUIN.

ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Vu la loi du 23 décembre 1946 portant création d'un Conseil d'Etat, notamment l'article, alinéa 2;

Vu l'urgence;

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances, de Notre Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique et de Notre Ministre, Adjoint aux Finances, et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Finances, Notre Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique et Notre Ministre, Adjoint aux Finances, sont chargés de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE PREMIER.

L'article 96 de la loi du 14 février 1961 d'expansion économique, de progrès social et de redressement financier, est remplacé par les dispositions suivantes :

» *Article 96.* — Il est inséré dans les lois relatives aux impôts sur les revenus, coordonnées le 15 janvier 1948, des articles 83bis et 83ter rédigés comme suit :

» *Article 83bis.* — § 1er. — Par dérogation à l'article 83, les communes peuvent établir pour chacun des exercices pour lesquels elles perçoivent au moins 1.000 centimes additionnels à la contribution foncière, une taxe communale sur les revenus professionnels des personnes physiques domiciliées dans la commune au 1er janvier de l'année dont le millésime désigne l'exercice d'imposition.

» Cette taxe est fixée à un pourcentage, uniforme pour tous les redevables, de la partie de la taxe professionnelle due pour le même exercice à l'Etat et correspondant proportionnellement aux revenus professionnels visés à l'article 25, § 1er, réalisés en Belgique.

» Cependant, en ce qui concerne les rémunérations visées à l'article 25, § 1er, 2°, a) recueillies à l'étranger par des habitants du Royaume ayant la qualité de travailleur frontalier en vertu d'une convention conclue

Ontwerp van wet tot wijziging van titel IV, hoofdstuk V, van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel.

BOUDEWIJN,

KONING DER BELGEN,

Aan allen, die nu zijn en hierna wezen zullen.
ONZE GROET.

Gelet op de wet van 23 december 1946 houdende instelling van een Raad van State, inzonderheid op artikel 2, tweede lid;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën, van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en van het Openbaar Ambt en van Onze Minister, Adjunct voor Financiën, en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUTEN WIJ :

Onze Minister van Financiën, Onze Minister van Binnenlandse Zaken en van het Openbaar Ambt en Onze Minister, Adjunct voor Financiën, zijn gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

ARTIKEL EÉN.

Artikel 96 der wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel wordt door de navolgende bepalingen vervangen :

» *Artikel 96.* — In de op 15 januari 1948 gecoördineerde wetten betreffende de inkomstenbelastingen, worden de artikelen 83bis en 83ter ingevoegd luidend als volgt :

» *Artikel 83bis.* — § 1. — In afwijking van artikel 83 zijn de gemeenten gerechtigd tot het invoeren, voor ieder der dienstjaren waarvoor zij ten minste 1.000 opeentiemen op de grondbelasting heffen, van een gemeentebelasting op de bedrijfsinkomsten van de natuurlijke personen die in de gemeente gedomicilieerd zijn op 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagdienstjaar wordt genoemd.

» Die belasting wordt voor al de belastingplichtigen vastgesteld op een eenvormig percentage van het gedeelte van de bedrijfsbelasting voor hetzelfde dienstjaar aan het Rijk verschuldigd, en dat proportioneel overeenstemt met de bij artikel 25, § 1, bedoelde bedrijfsinkomsten, welke in België zijn verwezenlijkt.

» Nochtans, wat betreft de bezoldigingen bedoeld in artikel 25, § 1, 2°, a) die in het buitenland worden verkregen door Rijksinwoners, die de hoedanigheid hebben van grensarbeider krachtens een door België geslo-

par la Belgique en vue d'éviter la double imposition, la taxe communale est également applicable sur la taxe professionnelle afférente à ces rémunérations.

» § 2. — Lorsqu'une personne physique bénéficiaire des revenus visés à l'article 25, § 1er, 1° et 3°, n'a pas de domicile en Belgique, elle est imposable dans la commune d'imposition à la taxe professionnelle due à l'Etat.

» § 3. — Le taux de la taxe communale ne peut excéder 5 p. c. de la taxe professionnelle due à l'Etat.

« Les cotisations à la taxe communale sont réduites de 50 francs. Si le solde est inférieur à 10 francs, il n'est pas porté au rôle.

» La taxe communale est établie au nom du même redevable que la taxe professionnelle au profit de l'Etat. En cas d'application de l'article 35, § 2, alinéa 1er, la réduction de 50 francs visée à l'alinéa 2 du présent paragraphe est opérée sur la cotisation établie au nom du chef de famille.

» § 4. Lorsque les résultats de la péréquation générale des revenus cadastraux effectuée en exécution de l'article 11 de la loi du 14 juillet 1955 serviront de base à la contribution foncière, le Roi déterminera en fonction des revenus cadastraux nouveaux, le nombre de centimes additionnels à la contribution foncière qui correspondra à celui qui est prévu au § 1er, alinéa 1er. »

« Article 83ter. — § 1er. — Il est établi 5 centimes additionnels :

1) à la taxe mobilière sur :

a) les revenus d'actions ou de parts visés aux articles 14, § 1er, 1° et 15, qui correspondent proportionnellement aux bénéfices réalisés en Belgique;

b) les revenus de capitaux investis en Belgique visés aux articles 14, § 1er, 3° a) et 15, § 2, dernier alinéa;

2° à la partie de la taxe professionnelle due par les personnes morales et correspondant proportionnellement aux revenus professionnels visés à l'article 25, § 1er, réalisés en Belgique.

« § 2. — Le produit des centimes additionnels visés au § 1er est versé à un Fonds spécial à ouvrir au budget des recettes et dépenses pour ordre et géré par le Ministre de l'Intérieur.

» La recette du Fonds est répartie entre les communes qui, pour l'année à laquelle se rapporte la répartition, ont établi la taxe communale sur les revenus professionnels des personnes physiques, prévue par l'article 83bis.

» Les règles de répartition du Fonds sont arrêtées chaque année par le Ministre de l'Intérieur après avis du conseil d'administration du Fonds communal d'assistance publique et du Fonds des communes.

» Le délai dans lequel le conseil d'administration sera appelé à donner son avis, ne peut être inférieur à

ten overeenkomst ter voorkoming van de dubbele aanslag, is de gemeentebelasting eveneens toepasselijk op de bedrijfsbelasting in verband met deze bezoldigingen.

» § 2. — Wanneer een natuurlijke persoon die de inkomsten als bedoeld bij artikel 25, § 1, 1° en 3°, geniet, geen woonplaats heeft in België, is hij belastbaar in de gemeente van aanslag in de bedrijfsbelasting verschuldigd aan het Rijk.

» § 3. — Het percentage van de gemeentebelasting mag niet uitgaan boven 5 t.h. van de aan het Rijk verschuldigde bedrijfsbelasting.

» De aanslagen in de gemeentebelasting worden met 50 frank verminderd. Indien het saldo minder dan 10 frank bedraagt, wordt dit niet op het kohier gebracht.

» De gemeentebelasting wordt gevestigd in hoofde van dezelfde belastingplichtige als deze van de bedrijfsbelasting ten bate van de Staat. In geval van toepassing van artikel 35, § 2, eerste lid, wordt de vermindering van 50 frank waarvan sprake in het tweede lid van onderhavige paragraaf, aangerekend op de aanslag vastgesteld op naam van het gezinshoofd.

» § 4. — Wanneer de uitkomsten van de algemene perekwatie van de kadastrale inkomens, verricht in uitvoering van artikel 11 der wet van 14 juli 1955, tot basis voor de grondbelasting zullen dienen, zal de Koning in functie van de nieuwe kadastrale inkomens het aantal opcentiemen op de grondbelasting vaststellen hetwelk overeen zal komen met dat waarvan sprake is in § 1, lid 1 ».

« Artikel 83ter. — § 1. — Er worden 5 opcentiemen geheven :

1) op de mobiliënbelasting op :

a) de inkomsten uit aandelen of deelhebbingen als bedoeld bij de artikelen 14, § 1, 1° en 15, die proportioneel overeenkomen met de in België verwezenlijke winsten;

b) de inkomsten uit in België belegde kapitalen als bedoeld bij de artikelen 14, § 1, 3° a) en 15, § 2, laatste lid;

2° op het gedeelte van de bedrijfsbelasting verschuldigd door de rechtspersonen, en dat proportioneel overeenstemt met de bij artikel 25, § 1, bedoelde bedrijfsinkomsten, welke in België zijn verwezenlijkt.

» § 2. — De opbrengst van de bij § 1 bedoelde opcentiemen wordt gestort in een speciaal Fonds, te openen op de begroting van ontvangsten en uitgaven voor orde en beheer door de Minister van Binnenlandse Zaken.

» De ontvangsten van het Fonds worden verdeeld over de gemeenten die, voor het jaar waarop de verdeling betrekking heeft, de gemeentebelasting op de bedrijfsinkomsten van de natuurlijke personen, als bedoeld bij artikel 83bis, hebben geheven.

« De regelen voor de verdeling van het Fonds worden ieder jaar vastgesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken na het advies te hebben ingewonnen van de raad van beheer van het Gemeentefonds voor openbare onderstand en van het Fonds der gemeenten.

» De termijn binnen welke de raad van beheer zijn advies zal dienen uit te brengen, mag niet op minder

un mois. Si l'avis n'est pas émis dans le délai imparti, il n'est plus requis. »

ART. 2.

L'article 97 de la même loi est remplacé par les dispositions suivantes :

« *Article 97.* — L'article 36 des lois relatives à la taxe de circulation sur les véhicules automobiles, coordonnées le 10 avril 1951, modifié par l'article 2 de la loi du 15 avril 1952, est remplacé par les dispositions suivantes :

» *Article 36.* — § 1er. — Les provinces et les communes ne peuvent établir des additionnels à la taxe de circulation sur les véhicules automobiles ni des taxes similaires, sauf en ce qui concerne les cycles à moteurs visés à l'article 3, § 1er, 7°.

» § 2. — Par dérogation au § 1er, les communes peuvent établir une imposition qualifiée taxe communale sur les véhicules automobiles, fixée à un pourcentage de la taxe de circulation sur les véhicules automobiles due à l'Etat; elle ne peut dépasser 10 p.c. de cette dernière.

» Cette taxe est due par les redevables de la taxe de circulation au profit de la commune qui détermine le lieu d'imposition à la taxe de circulation.

» Elle n'est pas applicable aux véhicules servant au transport rémunéré de choses par route et pour lesquels a été délivrée l'autorisation de transport national ou de transport international visée à l'article 1er de la loi du 1er août 1960.

» Les communes ne sont pas autorisées à prévoir des réductions, exemptions ou exceptions quelconques.

» § 3. — Les cotisations inférieures à 10 francs ne sont pas portées au rôle ».

ART. 3.

A l'article 99 de la même loi :

a) au 1°, les mots « aux taxes établies » sont remplacés par les mots « à la taxe et aux centimes additionnels établis »;

b) au 1° et au 2°, les millésimes 1960 et 1961 sont remplacés, respectivement, par les millésimes 1961 et 1962.

Donné à Bruxelles, le 14 novembre 1961.

BAUDOUIN.

Par le Roi :
Le Ministre des Finances,

*Le Ministre de l'Intérieur
et de la Fonction publique,*

A. DEQUAE.

A. GILSON.

Le Ministre, Adjoint aux Finances,

F. TIELEMANS.

dan één maand worden gesteld. Indien het advies niet binnen de gestelde termijn wordt uitgebracht, is het niet meer vereist ».

ART. 2.

Artikel 97 van dezelfde wet wordt door de navolgende bepalingen vervangen :

« *Artikel 97.* — Artikel 36 van de wetten betreffende de verkeersbelasting op de motorrijtuigen, gecoördineerd op 10 april 1951, gewijzigd bij artikel 2 der wet van 15 april 1952, wordt door de navolgende bepalingen vervangen :

» *Artikel 36.* — § 1. — De provincies en gemeenten zijn niet gerechtigd opcentiemen op de verkeersbelasting op motorrijtuigen of gelijkaardige belastingen te heffen, behoudens wat betreft de rijwielen met hulpmotor als bedoeld bij artikel 3, § 1, 7°.

» § 2. — In afwijking van § 1 zijn de gemeenten gerechtigd een belasting genaamd gemeentebelasting op de motorrijtuigen in te voeren welke gesteld is op een percentage van de verkeersbelasting op de motorrijtuigen, verschuldigd aan het Rijk; zij mag niet hoger liggen dan 10 t.h. van laatstgenoemde.

» Deze belasting is verschuldigd door hen die de verkeersbelasting verschuldigd zijn, ten bate van de gemeente welke de plaats van aanslag aanwijst inzake verkeersbelasting.

» Zij is niet van toepassing op de voertuigen dienende tot vervoer tegen vergoeding van zaken over de weg en voor dewelke een vergunning voor nationaal vervoer of voor internationaal vervoer, waarvan sprake in artikel 1 van de wet van 1 augustus 1960, werd afgegeven.

» De gemeenten zijn niet gemachtigd om in het even welke vermindering, vrijstelling of uitzondering te voorzien.

» § 3. — De aanslagen beneden 10 frank worden niet op het kohier gebracht ».

ART. 3.

In het artikel 99 van dezelfde wet :

a) wordt, in 1°, het woord « belastingen » vervangen door de woorden « belasting en de opcentiemen »;

b) worden, in 1° en 2°, de jaartallen 1960 en 1961 vervangen door de jaartallen 1961, respectievelijk 1962.

Gegeven te Brussel, 14 november 1961.

Van Koningswege :
De Minister van Financiën,

*De Minister van Binnenlandse Zaken
en van het Openbaar Ambt,*

A. GILSON.

De Minister, Adjunct voor Financiën,